

Den anden indrømmelse er, at vi i EU lige nu forhandler et direktiv om erstatning til ofre for forbrydelser. Også her tror jeg, at vi kan opnå væsentlige indrømmelser. Og dermed mener jeg faktisk, at vi allerede er i gang med at tage hul på den problemstilling, som visse partier i dag delvis forsøger at løse ved et ændringsforslag.

Jeg synes ikke, det er heldig praksis, man lægger op til. Jeg synes, det er bedre, at det, man laver, er gennearbejdet og sammenhængende. Derfor kan regeringspartierne ikke stemme for ændringsforslaget.

Men jeg mener, at jeg tager problemstillingen seriøst, og jeg letter også gerne på kasketten i anerkendelse af, at man rejser problemstillingen under behandlingen af dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu var det rent faktisk et forsøg på ikke at lave lovsjusk, der gjorde, at vi afgrænsede det til at omfatte netop det, som lovforslaget her handlede om. Men set i lyset af den debat, vi havde under forrige dagsordenes punkt, vil jeg så godt høre: Vil ministeren her fra talerstolen tilkendegive, hvornår hun forventer, at jurisdiktionsudvalget rent faktisk kommer med et færdigt arbejde, således at vi i hvert tilfælde får en tilkendegivelse af, at der kommer til at ske noget inden for en overskuelig fremtid, og ikke blot det der sådan fuldstændig åbne tilsagn om, at nu er de gået i gang med at arbejde, og det tager måske 10-15 år – eller hvad?

Hvilken tidsramme har ministeren dér? Noget af det parlamentariske arbejde består jo også i at binde ministeren. Ministeren kan jo stå her og love os guld og grønne skove, og så er det til børnebørnenes fordel. Så det, der er vigtigt for mig, er under alle omstændigheder at få ministeren her under ministeransvar fra den her talerstol til at fortælle, hvilke rammer ministeren har for det her arbejdes udførelse.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, det er nødvendigt for ikke at skabe en unødigt forvirring omkring det her at sige, at det, der lå i det svar, vi fik fra ministeren, var: Hovedreglen er, at der kun udbetales erstatning, hvis ulykken er sket og forseelsen er begået her i landet. Der kan i helt særlige tilfælde ydes erstatning.

Det, vi har ønsket her, er at sige, og det synes jeg er dyb logik: Vi ønsker en parallelitet, uanset

hvor hændelsen er sket, en parallelitet, så muligheden for at kunne få torterstatning er ens, uanset om forbrydelsen er begået her i landet, eller om forbrydelsen er begået i udlandet. Jeg tror egentlig godt, alle kan forstå, at det er rimeligt også at have den parallelitet.

Men så er jeg nødt til at spørge, for jeg synes ikke, at ministeren svarede før: Hvad er det så, ministeren – jf. Jydske Vestkysten af 28. november – er citeret for, hvor der står, og jeg gentager overskriften:

»Gennembrud: Lene Espersen imødekommer ønske om erstatning til familier til danskere, som dør i udlandet«.

Hvad er det for en imødekommelse, vi har fået?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det vil jeg gerne svare på. Det gjorde jeg også for et øjeblik siden. Det er så også svar til fru Anne Baastrup.

En af imødekommerne er jo, at jeg mener, at jurisdiktionsudvalget også prøver at se på, hvorledes vi kan få gjort noget ved bl.a. straffekompetencen i forhold til udlandet. Når de er færdige med deres arbejde – og der beklager jeg, at jeg ikke kan give et svar på, hvornår det arbejde er færdigt, men jeg vil gerne prøve at se, om jeg kan få en tidsplan for, hvornår det kan forventes at ske – så mener jeg også, at der er bedre hjemmel til, at vi dér kan gå ind og få skabt bedre vilkår for offererstatning fra udlandet.

Kl. 15.00

Det andet er EF-direktivet og dets vej igennem systemet. Heller ikke her kan jeg komme med nogen præcis melding på, hvornår det bliver endelig færdigbehandlet. Men jeg undersøger jeg naturligvis gerne, hvad der kan være en realistisk tidshorizont.

Jeg har altså sagt, også i min besvarelse i dag, at jeg er meget åben over for at finde en løsning på denne her problemstilling, men at vi selvfølgelig skal gøre vores arbejde både godt og grundigt, og at jeg derfor afventer, at jurisdiktionsudvalget har fået foretaget de analyser, der skal til, for at vi har et ordentligt beslutningsgrundlag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det ville være rart, hvis justitsministeren kunne være lidt mere præcis om, hvornår vi kan forvente, der kommer noget.